

6 października
wspomnienie dobrowolne św. Brunona Kartuza, opata
- patrona obłąkanych

Św. Brunon urodził się w Kolonii około 1030 r. Pochodził ze znakomitej rodziny. Po ukończeniu szkół na miejscu udał się do Reims, gdzie była głośna szkoła katedralna. Następnie udał się do Tours, gdzie za nauczyciela miał słynnego wówczas Berengariusza. W roku 1048 powrócił do Kolonii, gdzie został kanonikiem przy kościele św. Kuniberta. Ok. roku 1055 przyjął święcenia kapłańskie. W rok potem powołał go do siebie biskup Reims, Manasses I, by prowadził mu szkołę katedralną. Pozostał tu 20 lat (1056-1075). Z jego szkoły wyszło wielu wybitnych mężów owych czasów. W roku 1075 arcybiskup Reims mianował Brunona swoim kanclerzem. Kiedy Brunon wystąpił przeciw niemu z powodu symonii, stracił urząd, majątek i musiał opuścić miasto. Wrócił do Reims w 1080 r., gdzie zaproponowano mu biskupstwo; nie przyjął jednak tej godności.

Wkrótce z dwoma towarzyszami opuścił Reims i udał się do opactwa cystersów w Seche-Fontaine, by poddać się kierownictwu św. Roberta. Po pewnym jednak czasie opuścił wspomniany klasztor i w towarzystwie 8 uczniów udał się do Grenoble. Tam św. Hugo przyjął swojego mistrza z wielką radością i jako biskup oddał mu w posiadanie odległą od Grenoble o 24 kilometry pustelnię, zwaną Kartuzją. Tutaj w roku 1084 Bruno urządził sobie mieszkanie. Zbudowano również skromny kościółek. Konsekracji kościółka i poświęcenia klasztoru oraz uroczystego wprowadzenia do niego zakonników dokonał św. Hugo. Klasztor niebawem tak się rozrósł, że otrzymał nazwę "Wielkiej Kartuzji" (La Grande Chartreuse). Osada ta stała się kolebką nowego zakonu - kartuzów. W 1090 r. Bruno został wezwany do Rzymu przez swojego dawnego ucznia - papieża bł. Urbana II - na doradcę. Bruno zabrał ze sobą kilku towarzyszy i z nimi zamieszkał przy kościele św. Cyriaka. W tym czasie

na Rzym najechał antypapież i bł. Urban wraz z Brunonem musieli chronić się ucieczką pod opiekę króla Normanów, Rogera. Daremnie Bruno błagał papieża, by mu pozwolił wrócić do Francji. Papież zgodził się jedynie, by mnich założył nową kartuzję w Kalabrii. Król Roger chętnie ofiarował mu ustronne miejsce, zwane La Torre. Tu z pomocą arcybiskupa Reggio Calabria wystawiono nową kartuzję w roku 1092, która istnieje do dziś. W pobliskim San Stefano in Bosco Bruno stworzył jej filię. Tam zmarł 6 października 1101 r.

Jego śmiertelne szczątki pochowano w kościele opactwa. W roku 1513 znaleziono je jeszcze nienaruszone. Obecnie kości Brunona znajdują się w trumience wraz z relikwiami jego następcy. Jego kanonizacja nie odbyła się nigdy uroczystie. Na oddawanie św. Brunonowi kultu pozwolił Leon X w roku 1514. Grzegorz XV rozszerzył jego kult w 1623 r. na cały Kościół.

W ikonografii św. Brunon jest przedstawiany w białym habicie kartuzów. Jego atrybutami są: gałązka oliwna, globus, krzyż, mitra i pastorał u stóp, palec przy ustach, czaszka.

Modlitwy:

Litania do św. Brunona

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami*
Synu Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco jedyny Boże,

Święta Maryjo, *módl się za nami.*
Święta Boża Rodzicielko,
Królowo Pustelników,
Święty Janie Chrzcicielu,
Święty Brunonie, chwalebny Patriarcho,
Święty Brunonie, rycerzu Chrystusa,
Święty Brunonie, mistrzu Krzyża,
Święty Brunonie, prawdziwy uczniu Jezusa,
Święty Brunonie, oddany sługo Maryi zawsze Dziewicy,
Święty Brunonie, chwało Zakonu Kartuskiego,
Święty Brunonie, obrońco kartuzji,

Święty Brunonie, opiekunie twoich duchowych synów i córek,
Święty Brunonie, spadkobierco ducha Ojców Pustyni,
Święty Brunonie, założycielu pustelni,
Święty Brunonie, stróżu życia eremickiego,
Święty Brunonie, nauczycielu życia kontemplacyjnego,
Święty Brunonie, obrońco monastycyzmu,
Święty Brunonie, radosny w milczeniu,
Święty Brunonie, miłośniku samotności,
Święty Brunonie, sam z Bogiem samym,
Święty Brunonie, gorliwy w modlitwie,
Święty Brunonie, miłujący ubóstwo,
Święty Brunonie, chwało czystości,
Święty Brunonie, oczyszczony w posłuszeństwie,
Święty Brunonie, pielęgnujący świętą stałość,
Święty Brunonie, wiernie dążący do doskonałości,
Święty Brunonie, kwiecie pokory,
Święty Brunonie, bogaty w wiarę,
Święty Brunonie, wzorze nadziei,
Święty Brunonie, nadzwyczajny w miłosierdziu,
Święty Brunonie, naczynie miłości,
Święty Brunonie, wieżo czci,
Święty Brunonie, tarczo cnoty,
Święty Brunonie, źródło pobożności,
Święty Brunonie, naczynie pobożności,
Święty Brunonie, czuły w miłosierdziu,
Święty Brunonie, przepełniony współczuciem,
Święty Brunonie, heroiczny w umartwieniu,
Święty Brunonie, żarliwy w pokucie,
Święty Brunonie, łagodny przez posty,
Święty Brunonie, gorliwy w pracy dla dusz,
Święty Brunonie, cnotliwy w dobrych czynach,
Święty Brunonie, nauczycielu prawdy,
Święty Brunonie, doradco mądrości,
Święty Brunonie, rozjemco między ludźmi,
Święty Brunonie, ufający Bożej Opatrzności,
Święty Brunonie, zacny mężu Boży,
Święty Brunonie, padający na twarz przed Bogiem,
Święty Brunonie, adorujący Boga,
Święty Brunonie, chwalcący Boga,

Święty Brunonie, żywiący się Słowem Bożym,
Święty Brunonie, nasz obrońco przed tronem Boga,
Święty Brunonie, nasz orędowniku przed Bogiem,
Święty Brunonie, nasz pośredniku u Boga,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami.*

K. Módl się za nami, święty Ojciec Brunonie,

L. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Ojciec, Który wezwałeś świętego Brunona, aby służył Ci w samotności. W odpowiedzi na jego modlitwy pomóż nam pozostać wiernymi Tobie wśród zmian tego świata. Prosimy o to przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.